

Telegraful Român

Organ național-liberesc

Onor. Red. «Transilvania»
(Str. Șaguna 8)

Schimb

Sibiu

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marțea și Vineria

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză
Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiunilor:

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Săvârsitu-s'a...

Gazetele au anunțat în repetite rânduri, firește cu o vădită incertitudine, că fatala convenție dintre guvernul român și Vatican ar fi semnată. Știrea am dat-o și noi cu rezervele ce ni le inspira credința noastră, că un asemenea act politic este, pentru un guvern român, o imposibilitate morală.

Spre nemărginita noastră mirare aflăm din cele mai autorizate cercuri, că faptul este adevărat: Concordatul cu Vaticanul a fost semnat de fostul ministru al Cultelor, dl V. Goldis, în ziua de 10 Mai 1927. Și anume în condiții așa de grele pentru țară și așa de umilitoare pentru celelalte culte — dominant și minoritare — cum nu și-ar fi putut închipui nici cea mai temerară minte omenească, născocitoare de imposibilități.

Iar acest lucru l-a făcut dl V. Goldis, care a fost odată profesor de istorie; dl V. Goldis, care a fost odată — mai este? — secretar al Consistorului din Arad; dl V. Goldis, care din afișarea postulatului dreptății pentru toate națiile și cultele din cuprinsul țării și din ortodoxia sa și-a făcut o foarte sensibilă trambu-

lină politică; în sfârșit, dl V. Goldis, care a ajuns ministru al României-Mari.

Așa a găsit de cuviință, ca'n săptămâna Patimilor să meargă la Roma să i se'nchine Papei, în loc să fi rămas în țară și să fi mers — după frumoasa și înțeleaptă datină strămoșească — la o biserică a părinților săi, spre a i se'nchina lui Hristos, Celce ne-a scos din umbra morții la lumina vieții celei nouă.

Dsa a găsit de cuviință să meargă la Roma, în săptămâna Patimilor, pentruca în ziua celei mai mari sărbători naționale 10 Mai, să depună la picioarele Papei suveranitatea națională, să palmuiască constituția țării și să pironească încă odată pe cruce dreptatea Bisericii neamului românesc.

Dumnezeu să-l ierte!

Dar, de-aci înainte poate sta în sihăstria d-sale de la Arad. Mult și bine. Căci nime n'o să-i mai tulbure meditația asupra actului de deces politic pe care și l-a iscălit cu propria sa mână.

Nu putem însă crede că concordatul și-l va însuși guvernul și mai ales — Țara.

OAMENI ALEȘI

— La 25 de ani dela moartea profesorului Dr. D. P. Barcianu —

«Comemorațiile nu învie morții. Dar ele scot din colțul lor de nemurire, unde arde înaintea lor numai lumina săracă a recunoșterii din partea celor puțini, chipurile mari ale trecutului și le aduce în lumina făclieiilor de pomenire înaintea atâtor cari până atunci sau nu știau nimic despre acei oameni, sau îi uitaseră. Și poporul întreg pentru care se face comemorația (și nu pentru mortul de câți-va ani sau de câte-va veacuri) se simte în adevăr trăind mai puternic în clipele procesiilor, rugăciunilor și cuvântărilor, căci la puterea lui se adaugă atunci în ceasul de recunoștință, puterea păstrată în scrise, așezăminte și fapte, a celui care se pomenește».

Deoparte adevărul exprimat în cuvintele de mai sus ale învățatului profesor N. Iorga, de altă parte felul cum se apreciază în presa zilnică și cum se stropește cu noroi, munca și activitatea diferiților bărbați aleși ai neamului, fie pe orice teren de activitate, încât nu mai știi pe a cui parte e adevărul și cine mai este om de caracter — mă determină a

înfrunsa figura modestului profesor, care a fost regretatul Dr. Daniil P. Barcianu, dela a cărui trecere din viață se împlinesc la 3/16 Februar, 25 de ani; a bărbatului «cu o vastă erudiție, de o rară cinste, capabil de multă abnegație și de mari jertfe pentru binele neamului și al bisericii sale». Așa l-au cunoscut contemporanii săi.

Reîmprospătăm — acum la un sfert de veac — din cele trecute vremi, generațiunii căreia i-a fost profesor și povătuitor vreme de 25 de ani, figura profesorului Barcianu, mai ales preotimii și învățătorimii care și-a format caracterul în vechiul seminar Andreian din Sibiu, unde a ilustrat cu atâta competență catedra de «dascăl al dascăliilor».

Înfățișăm actualei generațiuni, din galeria tablourilor cari împodobeau trecutul nostru de glorie, de muncă nepregetată pe terenul culturii și al luminei, pe un bărbat a cărui viață și fapte ispitindu-le, va putea lua îndemn la muncă, pildă de caracter, de perseveranță și o însușire care lipsește celor mai mulți — im-

FOIȘOARA

REGULAMENT

(Urmare).

Martorii de altă confesiune sau religioasă nu se pot utiliza decât ca informatori.

Art. 179. Martorul va merge fără să aibă voie a citi mărtuia ce are de făcut.

Art. 180. După ascultarea martorilor se face un proces verbal care va cuprinde, sub pedeapsă de nulitate:

1. Numele și prenumele, profesia și domiciliul martorului;

2. Arătarea că martorul a jurat întocmai după dispozițiile articolului 94—99.

3. Zisele martorului;

4. Arătarea că i s'a citit din cuvânt în cuvânt cele depuse de el, și declarația că stăruiește în ele, semnătura lui, a președintelui și a secretarului.

Art. 181. Dacă martorul nu va putea, sau nu va voi să iscălească, aceasta se va consemna în procesul verbal al ședinței.

Art. 182. Fiecare martor după ascultarea sa va rămânea în sala ședințelor până la sfârșitul ședinței, afară numai dacă consistorul nu va hotărâ altfel.

Art. 183. Martorii vor putea fi din nou întrebați ori de câte ori aceasta va fi nevoie, în urma ascultării altor martori.

Art. 184. Parțile implicate, direct sau prin apărători, judecătorii persoana însărcinată cu acuzarea, vor putea adresa martorului orice chestiuni, prin mijlocirea președintelui care este în drept de a autoriza partea a pune întrebări martorului.

Art. 185. În cursul depunerii nimeni nu va putea întrerupe pe martor.

Art. 186. Dacă din instrucție ies bănuieli grave de mărturie mincinoasă, sau de mituire de martori, consistorul

va trimite pe martorul respectiv în judecata penală.

Art. 187. Dacă toți martorii citați nu pot fi ascultați în aceeași ședință, cercetarea se va urma în altă ședință, fără altă citație.

Art. 188. Dacă una sau alta din părți va cere a se aduce și alți martori, consistorul va putea acorda prelungirea cercetării. Martorii ale căror depoziii s'au luat, nu se vor mai chema din nou.

Nu se va putea însă da, decât o singură prelungire pentru fiecare parte.

Art. 189. Dacă martorul nu voiește fără un motiv just să mărturisească sau să jure, se va condamna la o amendă până la 400 lei.

Art. 190. Dacă un martor din cauză de boală, sau altă împiedecare de forță majoră nu va putea veni la ședință președintele va ordona ca el să fie ascultat în localitate, tot sub prestare de jurământ, înaintea unui

alt cleric desemnat de consistor.

Art. 191. Când consistorul are să judece persoane deja osândite de justiția civilă, el se va putea servi, fie numai de sentința civilă, fie din depunerile martorilor, fie din alte dovezi produse în judecata civilă.

În acest caz consistorul va cere dela justiția civilă trimiterea dosarului în cauză.

D. Despre sentințe

Art. 192. Consistorul după ce va judeca cauza trimisă judecății sale, va da hotărârea întemeiată pe actele din dosar și după convingerea ce și-a format din debaterile urmate.

Art. 193. Sentința va fi motivată pe baza Sf. Canoane, cum și pe baza legilor și regulamentelor țării aplicate la cauza judecată.

Art. 194. Sentința se va da cu majoritatea de voturi, a celor 3 membri.

Minoritatea va justifica totdeauna părerea sa.

plinirea datoriei în cinste ori unde ar fi cineva chemat să ocupe un loc fie chiar cât de neînsemnat; a unui bărbat, «cărui numai în puține locuri i-ai putea afla păreche în lumea aceasta târgovească, a cărei singură țință e căpătuiala, iar îndemnul și temelia tuturor acțiunilor ei: egoismul».

Descendent dintr-o veche familie preotească, care 150 de ani a slujit la același altar al credinței în slujba adevărului și a dreptății, familie, în care a dăinuit din tată în fiu o atmosferă intelectuală proprie acestei familii preotești «care din cea mai fragedă vârstă, a știut strecura în sufletul lui primitor de orice îndemnul bun, toate însușirile alese cari l-au deosebit mai târziu... Dorul de carte, iubirea de neam au fost caracteristica principală a familiei Barcianu. Au rămas din tată în fiu, nenumărate manuscrise de conținut religios, copieri din cărțile sfinte, cari umblau mână în mână desvoltând plăcerea de citit atunci când tiparul era un lux. Încă la 1792, când nu apăruseră cărțile lui Șincai și Maior, strămoșul prof. Barcianu, Sava Popovici ot Rășinari» ținea predici credincioșilor despre originea și continuitatea neamului pe aceste plaiuri. Moșii și strămoșii săi — toți au fost sfetnici episcopilor ortodocși din Ardeal începând cu Novacovici și până la Șaguna.

Profesorul Barcianu, crescut sub aripa ocrotitoare a marelui mitropolit Șaguna, care arăta o deosebită atențiune părintească acestei familii — s'a însuflețit o viață întreagă din ideile înalte și nobile idealuri ale marelui mitropolit. Terminând liceul, a fost trimis în străinătate de arhiepiscopul său, unde și-a completat studiile. Reintors, și-a început cariera de luminător ca învățător și director la școala primară din Rășinari. Trecând la Sibiu, a organizat împreună cu alți bărbați de seamă, școala civilă de fete cu internat sub drapelul și ocrotirea «Astrei», școală condusă la început de el,

ca director. Chemat la catedra seminarului Andreian, timp de 25 de ani și-a câștigat o autoritate nețărmurată între colegii săi și o stimă de care puțini profesori s'au bucurat din partea elevilor, devenind prin munca și înțelepciunea sa, mai ales prin caracterul său: un dascăl erudit, pedagog distins, om de știință, român bun, muncitor zelos și credincios fiu al bisericii sale.

Același povățuitor, același caracter rămâne și în calitatea sa de secretar al II-lea al Asociațiunii, președinte al Reuniunii agricole din județul Sibiu, și mai în urmă inspector al învățământului conf. ortodox român din Ardeal.

Caracterul și cinstea, două însușiri recunoscute de toți în persoana prof. Barcianu i-au dat înălțătatea de a fi omul de absolută încredere al comitetului național din timpul Memorandumului, când pentru ținuta sa românească, împreună cu alți fruntași ai neamului, a stat în temnița Văluului ca să aducă jertfă pe altarul neamului. Tot aceea ce poate ispiti pe unii oameni ai zilelor noastre, avere și bani, nu le-a cunoscut bunătatea lor trecătoare, n'a umblat după ele deși avea nevoie, în locul lor a lăsat un nume mai curat ca aurul și nepătat.

Nu vom aminti lucrările și manualele necesare învățământului pe acele vremi, nici reeditarea celui mai bun dicționar revăzut, nu vom aminti de lecțiile sale în cari diseca cu o rară răbdare și pricepere toate problemele tinzând la formarea caracterelor, — amintim la acest loc «Cuvântul festiv» ținut la 25 de ani dela moartea lui Șaguna în limbajul dulce și așezat al cronicarilor în care descrie trecutul bisericii înainte de Șaguna, vorbind în ton inspirat de Șaguna, în glas profetic «că vor răsări pentru noi neperitoare îndemnuri pentru tot ce e bun, frumos și adevăr, pentru tot ce duce spre a bisericii mărirea și spre a neamului înălțare, fericire și strălucire».

După cum se exprimă un contemporan: un prețios mărgăritar al ortodoxiei române.

Intențiunea acestei prea modeste comemorări a fost ca din prilejul împlinirii unui sfert de veac dela moartea profesorului Barcianu să-l înfățișăm ca pe un bărbat de caracter în adevăratul înțeles al cuvântului, astăzi mai ales când sânt atâtea caractere mălăețe și atâtea oameni cu spinare de cauciuc. Nu aceștia vor fi pildă generațiunii de astăzi, — ci oameni de greutatea unui Barcianu, caracter integru, vrednic de urmat.

Inchei acest prinos cu cuvintele unui alt istoric al zilelor noastre, ale dlui profesor I. Lupăș despre Barcianu: «Izestrat cu calități eminente, împărtășit de cea mai bună creștere în casa părinților săi și mai târziu făcându-și însuși o educație exemplară prin stăruință minunată și muncă mistuitoare, a reușit să-și asigure vaza și recunoștința, care nu l-a însoțit numai până în preajma trecerii sale din această viață, ci iată că și azi ne îndeamnă a-i pomeni numele cu laudă și va face ca în fața generațiilor viitoare rolul și importanța carierei lui de om de școală și om politic să se prezinte într-o lumină cât mai favorabilă. Căci așa merită bărbatul, a cărui minte a fost izvor de înțelepciune și lumină roditoare. Așa merită naționalistul care uitându-și de sine și de ai săi, a urmărit viața sa întreagă o țință, aceea de a fi folositor mai întâi neamului său, și numai în al doilea rând sieși sau familiei sale».

Prot. E. Cioran.

Revenire la biserică străbună

În comuna Băgaclu, prot. Târnavă, au făcut trecerile legale de curând 53 familii dela legea greco-catolică la legea noastră ortodoxă.

Cum în această comună nu este parohie ortodoxă, s'a intervenit la forurile competente, ca pentru acești credincioși ortodocși să se poată ține serviciu divin în sala școlii din localitate. Oficiul protopopesco ortodox dela D. Sănmărtin a înaintat, în acest sens, adrese către prefectură și revizorat, — dar fără de rezultat. Credincioșii, trecuți la ortodoxie, așteptau cu nerăbdare Dumineca în care vor putea avea fericirea de a asista la serviciu divin săvârșit de preoți ortodocși, și această dorință a lor s'a împlinit în Dumineca de 22 Ianuar 1928, când p. adm. prot. Gheorghe Oprean a trimis în mijlocul lor — neputând merge în persoană în mijlocul lor, fiind bolnav pe pat — pe preotul A. Marcoviciu, ear ca însoțitori pe p. E. Sămărghitan din Căpâlna, pr. Petru Pop din Idici și inv. dir. Basil Popa din Gănești.

Ajunși în comună, au fost înconștienți că învățătorul (ortodox) a plecat de acasă la porunca «celor mai mari». Preoții noștri au intrat în școală, au săvârșit, după sfîntirea salei, sf. liturgie, la care au asistat, afară de credincioșii ortodocși din localitate, și mulți creștini din jur, ba chiar și câțiva «uniți», netrecuți încă.

La liturgie a predicat p. Marcoviciu despre legea noastră ortodoxă, îndemnând creștinii «să țină cu scumpătate la această lege dreaptă

și curată, neatinsă de inovații omești și neschinguită în fond și formă de reformatorii trecutului».

După terminarea serviciului divin înghetându-se parohia prin constituire de consiliu parohial, epitropie și alegere de preot a singurului candidat Petru Pop, s'a dat o masă în cinstea oaspeților din partea creștin-cioșilor. Au cuvântat, preotul Marcoviciu în sănătatea M. Sale Regelui Mihai, preotul Sămărghitan pentru I. P. S. Sa Dr. Nicolae Bălan, preotul Pop și inv. Popa întru sănătatea credincioșilor și prosperarea nou înființatei parohii dela Băgaclu.

La plecare din parohie au fost petrecuți oaspeții cu fanfara până în capul satului. Înainte pe această cale cu Domnul, «drept îndreptând cuvântul adevărului»!

Cor.

INFORMAȚIUNI

Profesori la facultatea teologică din Chișinău sânt numiți pe ziua de 15 Ianuar 1928: Pr. Gr. Pișculescu (Gala Galaction) la catedra Introducere în N. T. și exegeză; I. G. Savin la catedra de apologetică; C. Tomescu la cat. de Ist. bisericii române; Nichifor Crainic la catedra de literatură religioasă modernă; P. Constantinescu la arheologie.

Școala Surorilor de ocrotire (de infirmiere vizitatoare) din Cluj. În anul acesta se continuă cursul pregătitor al Școlii surorilor de ocrotire (infirmiere vizitatoare) la Cluj, Calea Dorobanților 25. Cursul este de 2 ani, în afară de cel pregătitor. Elevele, fiind bursierele statului, întreținerea lor în institut, pe durata anului, va fi gratuită. Condițiile de primire sânt: vârsta 18—40 ani, minimum 4 clase secundare, certificat de sănătate și moralitate, și consimțământul părinților pentru minore. Orce informațiune se poate cere dela Direcțiunea școlii din Cluj, Calea Dorobanților 25. *Inspectoratul general II al ocrotirilor sociale, Cluj.*

Condamnat în unanimitate. Avocatul timișorean, Dr. Ion Alexa, prieten al faimosului Șeghescu, aflându-se înainte cu două luni în sala tribunalului, a rostit insulte, ce nu se pot reproduce, la adresa familiei Regale și a înaltei Regențe. Pus acum în fața instanțelor judiciare militare din Timișoara și judecat pentru les majestate, Curtea l-a osândit în unanimitate la un an de pușcărie și amendă de 200 mii lei.

Știri scurte. Pe urma industriei de tutun, statul nostru are venit anual de peste *trei miliarde* de lei, — o sumă pe care fumătorii ar putea o întrebuința, cu mult mai bine, în alte scopuri.

— Un cercetător arată, că soarecii produc anual în Franța peste 40 milioane lei pagube în sămănături. La noi?

— Într-una din zile, regele Belgiei trecea cu automobilul pe străzile orașului Bruxelles. Șoferul care a mănănat prea tare mașina, a fost oprit și amendat. Regele a plătit imediat.

ȘTIRI LOCALE

În șirul conferențelor, întocmit de despărțământul Sibiu al Asociațiunii și de secția sibiană a Asociației profesorilor secundari români, dl profesor universitar, academician etc., *Alexandru Lapedatu*, și-a desvoltat prelegerea, anunțată pentru seara de Duminecă în 5 Februar a. c.: *Mihai Viteazul, erou al creștinătății*. Subiectul acestei expunerii a fost tratat de un specialist în materie de istorie, contribuind astfel, în mare măsură, la luminarea rolului istoric al Voevodului

Art. 195. Pentru cazurile care atrag după sine caterisirea, hotărârea se va da de către completul consistorului, cu unanimitate.

Art. 196. Hotărârea se va pronunța imediat sau cel mai târziu în 3 zile dela închiderea desbaterilor, în ședință, de către președinte; ear trimiteria sentinței chiriarului spre aprobare, sau respingerea motivată, se va face cel mult în 5 zile dela pronunțarea hotărârii.

În caz de respingere a sentinței, consistorul local judecă din nou cauza.

Sentința se comunică părții în termen de 10 zile dela aprobare.

Art. 197. Pentru orice caz judecat, se va încheia un proces verbal, cuprinzând dispozițiile hotărârii.

Art. 198. Sentința iscălită și pronunțată în public, are toată puterea legiuită și nici un judecător nu-și mai poate retrage iscălitura.

Art. 199. Sentințele, cu excepțiunea prevederilor dela art. 4 § 1 dela punctele a) și g) (art. 56) se dau cu drept de apel și recurs în termen de o lună dela data primirii lor de către cei în drept.

Apelul și recursul se vor putea face în cazurile și modurile prescrise în acest regulament.

Art. 200. Grefierul consiliului va îngriji ca hotărârile redactate și iscălite să se treacă într-un registru special, unde earăș se vor iscăli de președinte.

Art. 201. Nimic pe margini, printre linii, prin adăugiri, prin scutări sau țife nu se poate scrie o hotărâre, sub pedeapsa de a nu se ținea seama și fără împiedecarea altor urmări penale și civile.

Art. 202. Fiecare sentință va cuprinde sub pedeapsă disciplinară pentru cel ce se va fi abătut:

(Urmează).

muntean, înfăptuitorul pe o clipă a unității naționale.

Domnul Țării românești era cu adevărat creștin. La baza întregii sale activități, — cum reiese și din memoriile ce ni-a lăsat, — înălțăm *ideea creștină*. Ea este conducătoarea politicii lui Mihai Viteazul. Ce servicii ar fi putut aduce în lumea de atunci, dacă ar fi găsit înțelegere și sprijin înțelept la celelalte puteri creștine!

Ecoul luptelor sale a trecut departe peste hotarele țării: numeroase broșuri, tipărite după moartea eroului, atestă faptul acesta.

Luptând, împotriva turcilor, ca salvator al creștinătății, în același timp eroul lucrează și pentru liberarea patriei sale de sub cătușele dela Constantinopol, care impunea mereu principatelor sarcini ce nu le mai puteau suporta fără a se ruina total...

La conferința prea interesantă a dlui Al. Lapedatu a fost de față și I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae*, cu alte multe și distinse persoane din orașul Sibiului.

Concertul «Reuniunii culturale naționale a meseriașilor români din Sibiu» ținut la 29 Ianuar a. c. în sala dela «Unicum» a fost cercetat de public numeros, aparținător tuturor claselor din Sibiu. Programul, constând din coruri mixte, soluri de sopran și tenor, cum și de 2 recitări a fost executat, dela început până la sfârșit cu multă precizie și exactitate. Dl Ioan Stanciu, dirigentul corului, a dat încă o dovadă de zel și râvnă ce o depune în instruirea corului, mai cu seamă în executarea grelelor cântări «Cătălina» de N. Oancea, «Răsunețul Ardealului» de I. Vidu și în «Măestri și plugari» de A. Bena. Dșoara Anicuța Făgădar, sopranistă, și dl Ioan Stoia, tenor, s'au întrecut unul pe altul în piesele ce le-au cântat, acompaniați la pian de dl Dedu. Frumos au recitat dșoarele M. Nuțiu și Eva Mărginean.

Concertul harnicei noastre Reuniuni a meseriașilor români din Sibiu a înșirat o nouă zală de munca cinstită și harnică ce o desvoaltă neîntrerupt în sinul membrilor ei. După concert a urmat dans până în zori de zi. *sd.*

Fiul cel risipitor

(Sfârșit)

Pentru evrei această ocupație era cea mai înjositoare pedeapsă. În Egipt, unde animalele erau adorate, porcarii nu puteau să intre în templu; nici un părinte nu-și da fica după porcar și nimeni nu s'ar fi căsătorit, pentru tot aurul din lume, cu fiica unui porcar.

Dar, fiul răstăcit nu mai putea alege, trebuia să păzească porcii. Simbrie nu avea, ear porția de mâncare era slabă. Porcii nu duceau lipsă, căci aveau de toate și regiunea aceea era bogată în roșcovă.

Sărmanul înfometat privea la animale murdare care scormoneau în pământ căutând rădăcini; ar fi vrut să și umple și el stomacul de mâncare și plângea după belșugul din casa sa și după zilele de sărbătoare pe care le petrecuse în oraș.

Câte odată, răzbit de foame, alegea de dinaintea porcilor fructele roscovului, domolindu-și amarul căinții. Dar vai de el, dacă l-ar fi văzut stăpânul!

Trupul îi era acoperit de haină murdară, pe cap purta o învălitoare fără culoare. Fața sa frumoasă de tânăr, înegrită de razele soarelui, se lungise și se uscaseră.

Cine îi poartă acum mantalele sale de lână fină, țesute în casa părintească și pe care le lăsa în lăzi

pentru fratele său? Unde sunt frumoasele tunici de purpură pe care trebuia să le vândă cu preț de nimic? Servitorii tatălui său erau îmbrăcați mai bine decât el, mâncau mai mult decât el.

Ei cel puțin au pâine, se gândea el, și eu mor de foame!

Ideea întoarcerii, care până atunci era departe de el, începu să-l muncască. Să se întoarcă în halul acesta, după ce făcuse pe tatăl său să plângă și după ce lăsase fratelui său biruința? Să se întoarcă fără haine, fără încălțăminte, fără un ban, fără pecetea oamenilor liberi, desfigurat, slujit de foame și de robie, mânjit de tină și astfel să se umilească în fața fratelui și a vecinilor săi, să cadă în genunchi înaintea bătrânului tată pe care l-părăsise fără un adio?! Să se întoarcă ca o sdreantă, când plecase ca un rege? Să se întoarcă la casa, unde el nu mai avea nimic?

Dar, el avea un tată. Tatăl era al lui, după cum el era al tatălui său. El era creatura sa, fructul iubirii sale. Și tatăl nu-și va alunga pe fiul său. Dacă nu va vrea să-l recunoască de fiu, îl va primi ca slugă, ca pe fiul altuia. «Scula mă-voi și mă voi duce la tatăl meu și voi zice lui: tată, greșit-am la cer și înaintea ta. Și nu sunt vrednic a mă chema fiul tău, fă-mă ca pe unul din argații tăi. Nu mă întorc ca fiu, ci ca servitor; nu-ți cer iubirea ta, la care nu mai am dreptul, ci o bucată de pâine».

Și tinărul, predând turma stăpânului, apucă drumul patriei. Cerșea câte puțină pâine țăranilor și, la umbra sicomorilor, mânca această pâine a milei cu sarea lacrimilor sale. Picioarele sângerânde abia-l puteau purta, — dar credința că va fi iertat, îl conducea, pas cu pas, către locuința părintească.

În sfârșit, într-o zi caldă, soși înaintea porții. Ne îndrăsnind nici să sune, nici să intre, se învârtea în jurul casei, așteptând să easă cineva. Și eată, tatăl său apare în prag. Il recunoaște, — el s'a schimbat, dar ochii unui tată, chiar scufundați de plânsul mult, nu se înșeală, — alcargă întru întâmpinarea sa, îl strânge la piept, îl sărută și resărută această față suptă, acest păr colbuit, dar ondulos și moale, această carne care este a sa.

Fiul, sguduit, nu poate răspunde sărutărilor. Și îndată ce fu lăsat din brațele părintești, se aruncă la pământ și tremurând repetă: «Tată, greșit-am la cer și înaintea ta, și nu mai sunt vrednic a mă chema fiul tău».

În timp ce tinărul se umilește până a refuza numele de fiu, bătrânul cheamă pe servitori:

— Aduceți haina cea dintâi și-l îmbrăcați pe el și dați-i inel în mână lui și încălțăminte în picioarele lui!

Fiul stăpânului nu trebuie să intre în casă zdrențuros.

Și servitorii îl slujiră, căci și el este stăpânul lor.

— Aduceți vițelul cel mai gras, să-l junghem. Acum să ne veselim, că fiul meu mort era și a'nviat; pierdut a fost și s'a aflat. Noi am păstrat vițelul cel mai gras pentru sărbătoreala cea mare. Ce sărbătoare este mai frumoasă pentru mine decât aceasta? Pângeam crezându-l mort, și eată-l aici, lângă mine. Il pierdusem în lume și lumea mi l-a redat. Departe era, și eată-l cu noi! Cerșea pela ca se le străine, și acum eată-l în casa sa! Flămând era, ear acum se va veseli la masa sa.

Vițelul fu junghiat; se aduse vinul cel mai vechi din pivniță; sala ceamai frumoasă fu pregătită pentru sărbătoreala întoarcerii; prietenii tatălui fură poftiți și muzicanții chemați...

Când totul fu gata, când fiul s'a scaldat, și când tatăl l-a mai îm-

brățiat din nou ca să se asigure că cel sosit era adevărat fiul său, începură să petreacă...

Fratele mai mare era la câmp, la lucru; seara, întorcându-se spre casă, auzi glasul vesel al dansatorilor. Nu știa ce este.

Chemă un servitor și-l întreabă: ce însemnează această gălăgie?

— Fratele tău s'a întors; și tatăl tău a tăiat vițelul cel mai gras că și-a revăzut fiul sănătos și teafăr.

Atunci fratele mare simți că i se taie picioarele și îngălbeni. Nu de bucurie, ci de răutate. În el clocotea vechea ură, și credea că are toată dreptatea de partea sa. Indignat se opri înaintea casei.

Atunci tatăl ieși afară și-l chemă:

— Vino, căci fratele tău s'a întors, și vrea să te vadă... și ne vom veseli împreună.

Cel chemat nu putu să-și înfrâneze vorbele și răspunse:

— Eată, de atâția ani slujesc, nici odată porunca ta n'am călcat, și mie nici odată nu mi-ai dat măcar un ied, să mă veselesc cu prietenii mei. Ear când veni fiul tău acesta, care a mâncat avuția ta cu femei stricate, junghiași lui vițelul cel hrănit.

Aceste cuvinte ne descoperă un suflet mârșav. El reproșează tatălui său propria sa ascultare, îi reproșează zgârcenia: tu nu mi-ai dat mie nici odată măcar un ied; îi reproșează că este prea plin de iubire. «Acest fiu al tău». El nu zice: fratele meu; dacă tatăl său îl recunoaște de fiu, el nu vrea să-l recunoască de frate. «Și eu eram cu tine și mă ostentiam în câmpul tău, fără răsplată».

Tatăl, cum a iertat pe celalt fiu, iartă și pe acesta.

— Fiul meu, tu în toată vremea ești cu mine și toate ale mele ale tale sânt; ci se cădea a ne vesei și a ne bucura, căci fratele tău acesta mort era, și a înviat, pierdut era, și s'a aflat.

Tatăl e sigur că aceste cuvinte îi vor închide gura. «El era mort. el a împrăștiat averea cu amândouă mâinile; el m'a părăsit fără adio și m'a lăsat să plâng. Și chiar dacă ar fi făcut și mai multe decât atât, el totdeauna ar fi fost copilul meu. Chiar dacă ar fi fost asasinat pe drumuri, eu n'aș fi putut uita că e fiul meu, sângele meu. El plecase, și acum eată a venit; pierdut fusese și acum eată-l găsit. Mort fusese și eată-l înviat. Pentru a sărbători această minune, cred că un vițel gras nu e lucru mare în ochii mei. Tu nu m'ai părăsit. Tu ai fost bucuria mea. Iezi mei sânt ai tăi; este de ajuns ca tu să i ceri. Tu ai mâncat, în toate zilele la masa mea. Dar fratele tău se îndepărtase de atâtea zile și atâtea luni. Eu nu-l mai vedeam decât în vis; el nu mai mâncase cu mine o gură de pâine de atâtea timp. Oare nu aveam eu dreptul să mă bucur azi?».

Aici Isus s'a oprit. Nu mai avea nimic de adăugat la înțelesul parabolei.

Nici o întâmplare omenească, afară doar de aceea a lui Iosif, nu este mai frumoasă și nu mișcă mai profund inimile oamenilor, decât aceasta. Exegeții sânt liberi să o interpreteze și astfel: fiul cel pierdut este omul cel nou, curățit prin încercările prin care a trecut; fiul cel cuminte este fariseul, observator al legii vechi, dar lipsit de iubire. Ori: cumintele este poporul evreesc care nu înțelege iubirea Tatălui, care va primi la sine pe Păgânul spurcat de pasiunile păgânității și care viețuise în tovărășia porcilor.

Isus însă ne-a clarificat. El însuși, la sfârșitul parabolei, a zis că în cer e mai mare bucurie pentru un păcătos care s'a căit, decât pentru toți dreptii aceia cari se laudă cu drep-

tatea lor falsă, pentru toți neprihăniții mândri de curătenia lor exterioară, pentru toți devotații zeloși cari își ascund sterpiciunea din inimile lor sub aparentul respect al legii.

Dreptii adevărați vor fi primiți în Împărăția cerurilor. De ei nu ne îndoi. Ei nu ne-au făcut să tremurăm și să suferim. Deci ce înțeles ar avea petrecerile noastre? Din contră, pentru acela care fu numai la un pas de peirea sa, care a suferit pentru a deveni suflet nou, pentru a învinge natura sa animalică și care a meritat cu atât mai mult funcția sa cu cât a trebuit să și renege trecutul pentru a o obține, pentru acela se vor înălța cântări de bucurie.

«Care om dintre voi, având o sută de oi și pierzând una dintre ele, au nu lasă pe cele nouăzeci și nouă în pustie și merge după cea pierdută, până când o află pe ea? Și aflându-o, o pune pe umerii săi, bucurându-se. Și venind la casa sa, cheamă prietenii și vecinii, zicând lor: Bucurați-vă cu mine, că am găsit oaia mea cea pierdută!»

«Sau care femeie având zece drahme, de pierde o drahmă, au nu aprinde făclia și mătură casa și caută cu deadinsul până o află. Și aflându-o, cheamă prietenii și vecinele, zicând: Bucurați-vă cu mine mine, că am găsit drahma care o am pierdut!».

Și, ce însemnează deci o oaie în comparație cu un fiu mântuit?!

Și ce valoare poate avea o drahmă față de vindecarea unui om pierdut? Trad. O. Dragoș.

No. 21/1928 prot.

(14) 2—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de clasa I, Ocna de sus, (Ocna Sibiului) protopresbiteratul Sibiului, se publică prin aceasta nou concurs cu termen de 30 de zile dela cea dintâi apariție a concursului în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt cele statorite în coala B, pentru întregirea dela stat.

Sesiune parohială 20 iug. 1444□, parte fânaț, parte arător.

Venitele stolare obicinuite.

Reflectanții îndreptățiți la acest post sânt poftiți să-și trimită petițiile provăzute cu documentele necesare în termen subsemnatului și să se prezinte și în parohie spre a fi cunoscuți de credincioși.

Intrucât nu vor concura candidați cu calificațiune de cl. I se vor admite și candidați cu calificațiune de clasa a II a.

Sibiu, la 25 Ianuarie 1928.

Emilian Cioran
protopop.

Nr. 19/928.

(9) 3—3

Concurs de licitație

Consiliul parohial ortodox român din Predeal Bran, dă pe cale de licitație publică, și cu oferte închise repararea bisericii.

Doritorii care ar voi a lua în antrepriză această lucrare, au a se prezenta în decurs de 30 zile dela prima publicare la Oficiul parohial din Predeal-Bran, spre a lua înformații despre repararea ce se va efectui. Planul și condițiile reparării, precum și fixarea zilei de licitație se pot vedea la fața locului.

Predeal-Bran, la 16 Ianuarie 1928.

Ioan Boboc
secretar.

Iosif Tătulea
preot-preș.

Anunțuri și publicații se primesc cu prețuri cumpătate, la administrația ziarului:

Telegraful Român

„ALBINA” institut de credit si de economii în SIBIU.

Nr. 9484/1928.

CONVOCARE

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „ALBINA” sunt invitați în virtutea §-ului 19 din statutele societății la

a LV-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Sibiu, Sâmbătă, în 3 Martie 1928, la orele 9 a. m., în sala Prefecturii, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Raportul general al Consiliului de administrație, Bilanțul și Contul Profit și Pierdere pe 1927 și raportul Comitetului de censored;
3. Descărcarea Consiliului de administrație și a Comitetului de censored;
4. Distribuirea profitului net;

5. Distribuirea sumei destinată pentru scopuri culturale și de binefacere;
6. Fixarea prețului marcelor de prezență;
7. Alegerea a 2 membri în Consiliul de administrație cu mandat pe 6 ani;
8. Alegerea unui membru în Comitetul de censored cu mandat pe 1 an;
9. Eventuale propuneri în sensul §-ului 31 din statute.

Domnii acționari, cari voesc să participe la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențieri, în conformitate cu §§-ii 22, 23 și 25 din statutele societății, trebuie să depună acțiunile și eventual dovezile de plenipotență timbrată cel mult până Mercuri, în 29 Februarie a. c., la 6 ore p. m., la cassa Centralei noastre în Sibiu.

Depunerea acțiunilor resp. a plenipotențierilor în scopul indicat se poate face și la filialele din Brașov, București, Cluj, Dicio-Sânmărtin, Lugoj, Mediaș, Târgu-Mureș și Timișoara precum și la băncile „Ardeleana” din Orăștie, „Bihoreana” din Oradea-mare, „Cassa de păstrare” din Săliște, „Furnica” din Făgăraș și „Victoria” din Arad, în acest caz însă cel mult până Sâmbătă 25 Februarie a. c., la 12 ore.

Dovezile de plenipotență se primesc cel mai târziu până Vineri, în 2 Martie a. c., 12 ore la Cassa Centrală Sibiu.

Sibiu, 2 Februarie 1928.

Consiliul de Administrație.

Contul Bilanț la 31 Decembrie 1927

Activa			Contul Bilanț la 31 Decembrie 1927		Pasiva	
Cassa în numerar	43,262.653		Capital societar		50,060.000	
Disponibil la bănci	41,398.565		Fond general de rezervă	26,840.589		
Monete	2,212.446	86,873.664	Rezerve pentru creanțe dubioase	16,000.000	42,840.589	
Cambii	224,597.084		Fond cultural	816.300		
Credite cambiale cu acop. hipotecară	277,442.669		Fondul «Partenie Cosma»	709.800	1,526.100	
Imprumuturi hipotecare în scrisuri fonciare	97.562		Fondul de pensii al funcționarilor institutului		10,155.000	
Avansuri pe efecte publice	463.226		Scrisuri fonciare eșite la sorți în circulație		44.750	
Credite de cont curent	343,197.169	845,797.710	Depozite spre fructificare	679,248.740		
Casele institutului și alte realități		18,729.251	Depozite în cont curent	85,267.672	764,516.412	
Efecte publice	5,952.489		Reescont la Banca Națională	57,533.800		
Acțiuni diverse	45,876.278	51,828.767	Giruri la Banca Națională și Creditul Industrial	24,041.550	81,575.350	
Efectele fondului de pensii al funcționarilor institutului		6,173.600	Ordine de plată	9,930.828		
Mobilier amortizat			Dispozițiuni Americane	6,118.345	16,049.173	
Diverse conturi debitoare		21.622	Dividendă neridicată		346.432	
		1,009,424.614	Diverse conturi creditoare		580.219	
			Dobânzi transitoare anticipate pe 1928		16,289.454	
			Profit curat		25,501.135	
					1,009,424.614	
Conturi de ordine:			Conturi de ordine:			
Efecte, Cauțiuni și Garanții		508,609.501	Diverse efecte, Garanții și Cauțiuni		508,609.501	
		1,518,034.115			1,518,034.115	

Conturi de ordine:

Efecte, Cauțiuni și Garanții	508,609.501
	1,518,034.115

Conturi de ordine:

Diverse efecte, Garanții și Cauțiuni	508,609.501
	1,518,034.115

Contul Profit și Pierdere la 31 Decembrie 1927

Dobânzi după depuneri		80,245 528	Dobânzi	96,371.155	
Cheltuieli: Salare, Salare înregitoare, Bani de cvartier	19,839 075		Dobânzi dela efecte publice și acțiuni diverse	7,879.894	104,251 049
Imprimare, registre, poșto, diverse	5,284.132		Chirii		401.555
Letoane	158.600		Provizțiuni		32,379.706
Chirii	704.784				
Impozite	5,299.056	31,285 647			
Profit curat		25 501.135			
		137,032.310			137,032.310

Sibiu, 31 Decembrie 1927.

Dr. I. Beu m. p.,
prez. Cons. de adm.I. Vătășianu m. p.,
director general.C. Popp m. p.,
director executiv.Ioan Rebegea m. p.,
șef-contabil — expert-contabil.

Subsemnatul comitet am examinat conturile de față și le-am aflat în deplină regulă și în consonanță cu registrele institutului.

Sibiu, 3 Februarie 1928.

COMITETUL DE CENSORI:

Mateiu Voileanu m. p., prezident.

D. Comșa m. p.

Dr. Nicolae Schiau m. p.

T. V. Păcățianu m. p.

Revăzut: Matei Jiga,
revizor expert al «Solidarității».

Raportul comitetului de censored

(18) 1—1

Onorată adunare generală!

Subsemnatul comitet de censored, am examinat conturile «Bilanț» și «Profit și Pierdere» pe 1927 ale institutului de credit și de economii „ALBINA” Sibiu și le-am aflat în consonanță cu registrele.

Referitor la împărțirea profitului net de Lei 25,501.135—, ne alăturăm propunerii Consiliului de administrație, pe care o recomandăm spre primire.

Vă rugăm deci, ca aprobând Bilanțul pe 1927 să dați atât Consiliului de administrație, cât și Comitetului de censored absolutul pentru gestiunea lor pe anul 1927.

Sibiu, 3 Februarie 1928.

COMITETUL DE CENSORI:

Mateiu Voileanu m. p., prezident.

Dumitru Comșa m. p.

Dr. Nicolae Schiau m. p.

T. V. Păcățianu m. p.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura și tiparul Tipografiei arhidiecezane.